

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 159/04-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. mája 2004 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. K. D., bytom K., pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky konaním predsedu Okresného súdu Žilina a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. K. D. **o d m i e t a** ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. apríla 2004 doručená sťažnosť JUDr. K. D., bytom K. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) konaním predsedu Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“).

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla: *„Na Okresnom súde Žilina vedie sa pojednávanie v mojej trestnej veci pod č. 3 T 394/00. Tvrším, že prejednávanie tejto mojej trestnej veci*

trvá neúmerne dlho. Z toho dôvodu podala som prípisom zo dňa 1. 2. 2004 sťažnosť na Ministerstvo spravodlivosti SR. (...)

V tejto sťažnosti poukazujem na podanie predsedu Okresného súdu JUDr. P. H. zo dňa 18. 11. 2003 a tvrdím, že z obsahu tohto podania je zrejmé, že toto samo osebe je také, že okrem iného, aj v mojej veci spôsobilo neúmerné prieťahy. (...)

V dôsledku vyššie podanej sťažnosti Ministerstvo spravodlivosti SR podaním zo dňa 12. 3. 2004 č. 2718/04-61/D/136 mi oznámilo, že vec odstúpilo predsedovi Krajského súdu v Žiline. (...)

Tvrdím, že vyššie citovaný postup Ministerstva spravodlivosti SR nie je takým postupom, ktorý by vo veci urobil nápravu a zabezpečil prejednanie veci bez zbytočných prieťahov.

Žiadosťou zo dňa 3. 2. 2004 požiadala som Okresný súd v Žiline o vytýčenie termínu pojednávania. (...)

Okresný súd v Žiline oznámením č. 3 T 394/00 zo dňa 24. 3. 2003 ma informoval tak, že termín hlavného pojednávania bude nariadený po oznámení predsedu súdu o mieste výkonu súdnictva OS v Žiline. (...)

V zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy SR každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov.

Tvrdím, že vyššie citovaným postupom, predovšetkým predsedu OS v Žiline, došlo k porušeniu mojich základných práv a slobôd citovaných v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR.

V zmysle čl. 127 ods. 2 Ústavy SR ak porušenie práv alebo slobôd podľa ods. 1 vzniklo nečinnosťou, Ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

V zmysle ods. 3 čl. 127 Ústavy SR Ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa ods. 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Vzhľadom na vyššie citované ustanovenia Ústavy SR navrhujem, aby Ústavný súd vyhlásil nález, že konaním predsedu Okresného súdu v Žiline boli porušené práva JUDr. K. D. podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR.

Navrhujem, aby v dôsledku porušenia ústavných práv bolo mi priznané finančné zadosťučinenie vo výške 500.000,-Sk. “

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec (...) prerokovala bez zbytočných priet'ahov (...).

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie, že predseda okresného súdu svojím postupom, spočívajúcim vo vydaní pokynu, resp. internej inštrukcie z 18. novembra 2003 týkajúcej sa organizácie práce na okresnom súde v súvislosti s jeho presťahovaním do nových administratívnych priestorov porušil základné právo sťažovateľky, ktorá je účastníčkou

konania vedeného na označenom okresnom súde, a to konkrétne právo na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že pri posudzovaní toho, či bolo porušené právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov, posudzuje ústavný súd postup súdu ako orgánu verejnej moci v konkrétnom konaní, a nie to, či toto právo bolo porušené činnosťou (nečinnosťou) alebo postupom konkrétneho sudcu prípadne inej osoby v oficiálnom postavení, ktorá sa podieľa na rozhodovacom procese v danej veci (mutatis mutandis I. ÚS 145/03).

Podľa názoru ústavného súdu zbytočné priesťahy v súdnom konaní môže okrem samotného sudcu spôsobiť napríklad súdna kancelária, resp. súdna tajomníčka, ako súčasť súdnej administratívy (pretože ich úkony treba považovať za súčasť súdneho konania a rozhodovania vo veci samej – II. ÚS 22/96). K zbytočným priesťahom v súdnom konaní môže dôjsť aj v dôsledku opatrení orgánu štátnej správy súdov týkajúcich sa organizácie práce na súde, z čoho však nevyplýva možnosť účastníka konkrétneho súdneho konania navrhnúť samostatné preskúmanie takýchto postupov alebo opatrení orgánov štátnej správy súdov, ani právomoc ústavného súdu, takéto opatrenia alebo postupy, ktoré nie sú súčasťou rozhodovacej činnosti súdu v konkrétnej veci preskúmať (obdobne napr. II. ÚS 39/00).

Sťažovateľkou napadnutý list predsedu okresného súdu z 18. novembra 2003 nemá ani povahu rozhodnutia orgánu verejnej moci týkajúceho sa bezprostredne základných práv alebo slobôd fyzických osôb či právnických osôb (obdobne napr. III. ÚS 40/01) a nie je ani postupom orgánu verejnej moci v konaní, ktorého účastníčkou by bola sťažovateľka. Tento list nie je v príčinnej súvislosti, a preto nemôže porušiť sťažovateľkou označené základné právo.

S ohľadom na tieto skutočnosti preto neprichádza do úvahy, aby ústavný súd po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy „*konaním predsedu Okresného súdu v Žiline*“, tak ako sa toho domáhala v petite svojej ústavnej sťažnosti.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. mája 2004